

ÎNCHEIERE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Biroul vamal Cahul,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Biroului vamal Cahul împotriva lui Sergiu Bodlev cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 20 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Biroul vamal Cahul și menținută hotărârea Judecătoriei Cahul din 30 septembrie 2013,

c o n s t a t ă:

La data de 29 noiembrie 2011, Biroul vamal Cahul a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Bodlev cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 10 decembrie 2010, în jurul orelor 17.45, în apropierea s. Gavanoasa, r-nul Cahul, în urma unui accident rutier, a ars automobilul de model Volkswagen Pollo, cu n/î C AV 721, care aparține Serviciului Vamal cu drept de proprietate și care se află în gestiunea șefului postului vamal Vulcănești intern, inclusiv ZAL Vulcănești a Biroului vamal Cahul, Sergiu Bodlev.

Menționează că, automobilul enunțat a fost repartizat în baza ordinului nr. 370 din 28 mai 2010 pentru exercitarea de către pârât a atribuțiilor de serviciu.

Susține că, Biroul vamal Cahul a încheiat cu pârâtul contractul de răspundere materială deplină nr. 127 din 01 ianuarie 2009, conform căruia ultimul și-a asumat răspunderea materială individuală deplină pentru asigurarea integrității valorilor transmise lui de către angajator și s-a obligat să aibă o atitudine gospodărească față de valorile transmise și să ia măsuri de prevenire a prejudiciului, să informeze la timp angajatorul despre toate circumstanțele, care amenință integritatea valorilor ce i-au fost transmise.

Afirmă că, contrar prevederilor contractului de răspundere materială deplină, la data de 10 decembrie 2010, pârâtul, încălcând prevederile pct. 45 alin. (1) din

Regulamentul circulației rutiere, a comis o contravenție prevăzută la art. 242 alin.(1) din Codul contravențional, prin care Biroul vamal Cahul i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 45478,11 lei.

Relevă că, în baza materialului acumulat s-a stabilit că, la data de 10 decembrie 2010, în jurul orelor 17.45, pârâtul, conducând automobilul de model Volkswagen Pollo, cu n/î C AV 721, pe traseul Vulcănești-Cahul, în apropierea s. Gavanoasa, raionul Cahul, într-o curbă periculoasă, a pierdut controlul volanului automobilului și a derapat, părăsind carosabilul și intrând în coliziune cu un obiect dur de formă cilindrică, iar automobilul s-a aprins și a fost distrus de incendiu.

Mai relevă că, în urma investigației s-a stabilit că, pârâtul a părăsit locul accidentului până la sosirea colaboratorilor Secției urmărire penală a Comisariatului raional de poliție Cahul.

Invocă că, în urma examinării materialelor dosarului contravențional pe cazul dat, pârâtul a fost recunoscut vinovat de încălcarea prevederilor pct. 45 alin. (1) lit.c) din Regulamentul circulației rutiere, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 800 lei.

Solicită recuperarea prejudiciului material cauzat de către pârât și încasarea cheltuielilor de judecată.

La data de 08 mai 2012, Biroul vamal Cahul a depus cerere de chemare în judecată suplimentară, solicitând încasarea de la pârât a sumei de 40400,09 lei, cu titlu de prejudiciu material și a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei tehnico-științifică nr. 890/11 din 25 ianuarie 2011.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 30 septembrie 2013 acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, vinovăția pârâtului în producerea incendiului, în urma căruia a ars automobilul de model Volkswagen Pollo, cu n/î C AV 721, nu este dovedită de către reclamant.

De asemenea, prima instanță a mai reținut că, în baza probelor acumulate s-a stabilit cu certitudine că, circumstanța dată (producerea accidentului) a avut un caracter imprevizibil, nu depindea de voința pârâtului, nu putea fi prevenită și înlăturată de el și a fost independentă în totalitate de orice conduită culpabilă a lui, prin urmare, poate fi recunoscută ca forță majoră, generată de exploatarea unui mecanism. Astfel, pârâtul urmează să fie absolvit de răspundere materială.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 13 martie 2014 a fost respins apelul declarat de către Biroul vamal Cahul și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2014 a fost admis recursul declarat de către Biroul vamal Cahul, casată decizia instanței de apel și restituită cauza spre rejudecare în instanța de apel, de un alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 20 septembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Biroul vamal Cahul și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 13 noiembrie 2016, Biroul vamal Cahul a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei

instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, bazată pe o apreciere incompletă, subiectivă și unilaterală a probelor.

Menționează că, instanța de apel a aplicat și interpretat eronat normele de drept material.

Susține că, la emiterea deciziei, instanța de apel nu a dat apreciere cuvenită tuturor probelor anexate la materialele dosarului, care au importanță la soluționarea cauzei, ajungând eronat la concluzia imposibilității de a constata vinovăția intimatului în cauzarea prejudiciului material și neprezentării a cărorva probe suplimentare, care ar confirma vinovăția intimatului și legătura cauzală între acțiunile acestuia și prejudiciul survenit.

Afirmă că, Biroul vamal Cahul a prezentat destule probe, care dovedesc faptul că, în cadrul examinării cauzei producerii accidentului rutier de către Comisariatul raional de poliție Cahul, intimatul s-a eschivat să se prezinte la constatarea auto-tehnică și merceologică la data săvârșirii faptei.

Consideră că, sunt întrunite cumulativ toate condițiile cu privire la existența prejudiciului material cauzat în mărimea solicitată, fapt confirmat prin probele anexate la materialele cauzei și, anume, acțiunile ilegale ale intimatului de nerespectare a prevederilor pct. 45 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere, fapt care a dus la producerea scurt circuitului în compartimentul motorului, existența legăturii cauzale între acțiunile ilegale ale salariatului și cauzarea prejudiciului Biroului vamal Cahul, precum și vinovăția intimatului stabilită prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 30 decembrie 2010, necontestat de către acesta.

Prin referința depusă la 23 decembrie 2016 Sergiu Bodlev a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Biroul vamal Cahul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Biroul vamal Cahul, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Biroului vamal Cahul ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Biroul vamal Cahul se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Galina Stratulat

Mariana Pitic